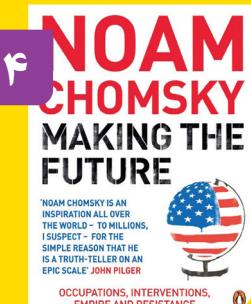

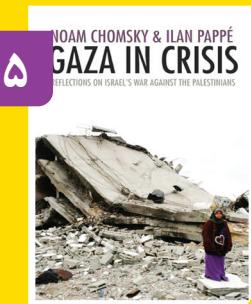
ساختن آینده

■ نوام چامسکی
■ صفحه ۳۲۰
■ ۲۰۱۲

کتاب ساختن آینده دنباله‌ای بر کتاب مداخلات است. هر دو کتاب برگرفته از مقالاتی هستند که چامسکی مرتباً برای سندیکای نیویورک تایمز می‌نوشت، اما روزنامه‌های ایالات متحده به طور عمدۀ آنها را نادیده گرفتند. «ساخت آینده» نوشته‌های سیاسی خشن، در دسترس، به موقع و بدون دستکش توسط یکی از برجسته‌ترین مخالفان فکری و سیاسی آمریکا ارائه می‌کند.

غزه در بحران

■ نوام چامسکی
■ صفحه ۲۴۰
■ ۲۰۱۱

در این کتاب چامسکی و ایلان پاپ، پیامدهای رفتار اسرائیل در غزه را بررسی می‌کنند و آن را در جارحیت اشغال طولانی مدت اسرائیل از فلسطین قرار می‌دهند. عملیات اسرائیل که توسط یک ماموریت حقیقت‌یاب سازمان ملل به عنوان «یک حمله عدماً نامناسب برای مجازات، تحقیر و حشمت یک جمعیت غیرنظامی طراحی شده است»، بحران انسانی در نوار غزه را در مرکز بحث درباره اسرائیل/فلسطین قرار داده است.

درباره فلسطین

■ نوام چامسکی
■ صفحه ۲۲۴
■ ۲۰۱۵

این کتاب دنباله کتاب غزه در بحران است. چامسکی به عنوان یکی از مهمترین معتقدان سیاست خارجی ایالات متحده شناخته می‌شود و ایلان پاپ نویسنده پروفوشن پاکسازی قومی فلسطین: تاریخ فلسطین مدرن و مسئله اسرائیل/فلسطین است. آنها در این کتاب در مورد راه پیش روی ایالات متحده اسرائیل برای فلسطینی‌ها و چگونگی فشار جامعه‌بین‌المللی به اسرائیل برای پایان دادن به نقض حقوق شر علیه مردم فلسطین صحبت می‌کنند.

برای آن‌ها فراهم نیست فقط برای این که امکان دارد این مردم محصور، منافع اسرائیل را به خطر بیندازند. چامسکی در کتاب «غزه در بحران» نیز با اشاره به جنایات اسرائیل در حمله به غزه به بهانه قدرت‌گیری حماس در این منطقه چنین می‌نویسد: در میان تمام رویدادهای وحشت‌آوری که در آخرین حمله وحشیانه اسرائیل به غزه در جریان است، اسرائیل تنها یک هدف را دنبال می‌کند: «آرامش در مقابله آرامش و بازگشت به شرایط عادی». اما این شرایط عادی چیست؟ برای منطقه کرانه باختیری رود اردن بازگشت به شرایط عادی به معنای ادامه شهرک‌سازی گسترش رژیم صهیونیستی در آن منطقه است، به گونه‌ای که در انتهای بتوان آن ناحیه را، حالاً هر ارزشی که دارد، به خاک اسرائیل و اراضی اشغالی اضافه کرد. این در حالی است که محصور کردن مردم بی‌پناه غزه در منطقه‌ای بسیار کوچک و غیرقابل سکونت و سرکوب خشونت‌بارشان شرایط عادی ای است که اسرائیلی‌ها در غزه در پی آن هستند. برای غزه شرایط عادی یعنی زندگی فلاکت‌بار تحت محاصره ظالمانه و ویران‌گری که اسرائیل مجری آن است که در آن حداقل شرایطی برای ادامه حیات و نه بیشتر، وجود دارد. در شرایط عادی ای که اسرائیل از آن دم می‌زند، طی چهارده سال گذشته هر هفته دو کودک فلسطینی به دست نیروهای اسرائیلی کشته شده‌اند.

چامسکی در ادامه با طرح این پرسش که چه افقی برای آینده غزه می‌توان ترسیم کرد؟ می‌نویسد: یکی از راه‌های معقول برای پاسخ به این سؤال بررسی سواحل و مدارک تاریخی است. حتی در این قسمت نیز گویی ثابتی وجود دارد، به این صورت که توافق برای برقراری آتش‌بس ایجاد می‌شود، اسرائیل همواره پس از توافق آن را نادیده می‌گیرد و به حملات خود به غزه، محاصره بی‌رحمانه و خشونت‌ورزی و شهرک‌سازی ادامه می‌دهد و دامنه این اقدامات خشونت‌ورزانه حتی به کرانه باختیری رود اردن هم می‌کشد و در تمام این مدت حمامس به طور کامل به مفاد آتش‌بس پاییند است، البته اسرائیل هم به طور رسمی آتش‌بس را قبول دارد، اما هرگز به آن عمل نمی‌کند، تا این که به تدریج کارد به استخوان حمامس می‌رسد و با الا گرفتن خشونت‌ورزی‌های اسرائیل، جنبش حمامس نیز واکنش نشان می‌دهد. همین امر سبب می‌شود تا اسرائیلی‌ها جنگ دیگری به راه اندازند و به قول خودشان «زمین‌های غزه را شخم بزنند». هر دور از این چرخه، خشونت‌بارتر از دور قبلی آن اجرامی شود، اما گویی آن ثابت است.

شایان ذکر است که نوام چامسکی نه تنها مخالف اشغال‌گری اسرائیل و اقدامات تجاوز‌کارانه و خرابکارانه آن است، بلکه از حق آزادی بیان کسانی که رخ دادن هولوکاست در جریان جنگ جهانی دوم در اروپا را نیز زیر سوال می‌برند دفاع می‌کند. چیزی که همواره جزء خطوط قرمز تاریخ‌نگاری رسمی غرب و همچنین یکی از اصول غیرقابل چون و چرای اسرائیلی‌ها به شمار می‌رود اما توسعه این روشنفکر آزادی خواه به چالش کشیده می‌شود.

در مجموع به نظر می‌رسد نوام چامسکی درخشان‌ترین چهره روشنفکری معاصر غرب در دفاع از فلسطین و اعتراض به تجاوزها و جنایت‌های اسرائیل است که از همه توان و ایزارهای خود جهت اعتراض به اشغال‌گری اسرائیل و همچنین انتقاد به سیاست‌های حمایتی ایالات متحده از این رژیم بهره می‌برد. چامسکی حتی در نود و دو سالگی نیز پرشورانه و فعالانه از این رویه خود دست نکشیده و در گفت‌وگو با مطبوعات عربی به نقد غرب در حمایتش از اسرائیل می‌پردازد. نقدي شجاعانه که تنها یک نام می‌توان برایش برگزید: قیام روشنفکری علیه اشغال‌گری.

که یهودی بودن خانواده چامسکی، انگلیزه‌ای برای دفاع او از ایده دولت یهودی در سرزمین‌های اشغالی باشد. اما درباره نوام چامسکی این اتفاق نیفتد. است. چامسکی در دهه چهل میلادی به عنوان رهبر گروه‌های از یهودیان عمل می‌کرد که مخالف تشکیل دولت یهودی بودند. آنان به تشکیل دولت فلسطین با همکاری اعراب و یهودیان وزندگی در کنار یکدیگر معتقد بودند.

چامسکی در سراسر دهه هشتاد میلادی به تندی از دولت و ارتش اسرائیل انتقاد می‌کرد. او در این انتقادهای آمریکا را نیز هدف می‌گرفت. به طور مشخص در سال ۱۹۸۳ او مثلث سرنوشت را منتشر کرد که استدلال می‌کرد که ایالات متحده به طور مدادوم از درگیری اسرائیل و فلسطین برای اهداف خود استفاده کرده است. ضمناً اصلی کتاب متمنکز بر جنگ ۱۹۸۲ لبنان و طرفداری از صهیونیست‌ها توسعه بسیاری از رسانه‌ها و نخبگان آمریکا است. ادوارد سعید درباره این کتاب در مقدمه ویرایش جدیدی که در سال ۱۹۹۹ میلادی منتشر شد می‌نویسد: «ادعای اصلی چامسکی این است که اسرائیل و آمریکا - به خصوص دومی - ردکنندگان صلح‌اند، درحالی که عرب‌ها از جمله سازمان آزادی‌بخش فلسطین، سال‌ها تلاش کرده‌اند که خود را با واقعیت اسرائیل وفق دهند.»

البته اعتراض چامسکی به اشغال‌گری اسرائیل تنها در عرصه نظر باقی نماند و در سال ۱۹۸۸ نخستین بار از سرزمین‌های فلسطینی دیدن کرد تا تأثیرات اشغال اسرائیل را بینند. چامسکی دو مین بار در اکتبر ۲۰۱۲ برای شرکت در کنفرانس بین‌المللی زبان‌شناسی به غزه سفر کرد که دکتری افتخاری دانشگاه الاسلامیه غزه به منظور قدردانی از مواضع انسانی نوام چامسکی در پشتیبانی از مردم فلسطین و اعلام همبستگی با فلسطینی‌ها به وی اهدا شد. وی معتقد است: «در پس ظاهر بی‌طرفانه شرح مسائل اجتماعی (از طریق گزارش‌های تلویزیونی، تحلیل‌های سیاسی یا اخبار رایدو) پیش‌فرضها و اصول ایدئولوژیکی ای نهفته است که وقتی آن‌ها را افشا می‌کنیم، فرمی‌ریزند.» او در بینانیه‌ای مسترک با برخی اندیشمندان آمریکایی، انگلیسی و کانادایی درباره نقش رسانه‌ها در نبرد اسرائیل و غزه از رسانه‌های غربی به خاطر پوشش یک جانبه جنگ انتقاد کرد و این مسئله را غیرقابل قبول و ظالمانه خواند و از خبرنگاران خواست در اعتراض به استفاده ابراری خبرگزاری‌های غربی از آنها، اعتراض و از همکاری با این خبرگزاری خودداری کنند. وی همچنین در این بینانیه از مردم غزه درخواست کرد با استفاده از امکانات موجود با همه مراکز خبری تماس بگیرند و واقعیت‌ها را به طور منصفانه منعکس کنند.

نوام چامسکی دو کتاب «درباره فلسطین» و «غزه در بحران» را نیز به رشته تحریر درآورده است. او در کتاب «درباره فلسطین» چنین می‌نویسد: در جهان به علت برتری و سلطه رسانه‌های غربی و به خصوص نقش صهیونیسم و تسلطش بر رسانه‌های جهان، تمویل و ازگوئه‌ای از اتفاقات فلسطین بازتاب داده شده است. حتی عده‌ای تحت تأثیر همین اتفاق‌ها می‌گویند: فلسطینی‌ها حق‌شان بوده که این بلاه سرشان بیاید. از سوی دیگر، تحت تأثیر اخبار همین رسانه‌ها، همه اسرائیل را به عنوان رژیمی می‌شناسند که یک ارتش قوی دارد و بسیار صلح‌طلب و صلح‌دوست است و ارتشی پاییند به اصول دارد. چامسکی برخلاف این تصویر و این روند، تاریخ فلسطین را مانع با واقعیت‌های تاریخی بررسی کرده و می‌پرسد که آیا اسرائیل، متمند است که در هر هفت‌هه، چند کودک فلسطینی را می‌کشد؟ یا اینکه غزه را به یک جای محصور تبدیل کرده است و حتی مایحتاج اولیه زندگی

چامسکی در سراسر
دهه هشتاد میلادی
به تندی از دولت و
ارتش اسرائیل انتقاد
کرد. او در این
انتقادهای آمریکا را نیز
هدف می‌گرفت. به طور
مشخص در سال ۱۹۸۳ او
مثلث سرنوشت را منتشر
کرد که دکتری افتخاری
دانشگاه الاسلامیه غزه به منظور قدردانی از مواضع
انسانی نوام چامسکی در پشتیبانی از مردم فلسطین
و اعلام همبستگی با فلسطینی‌ها به وی اهدا شد.
وی معتقد است: «در پس
ظاهر بی‌طرفانه شرح
مسئله را غیرقابل قبول و
ظالمانه خواند و از خبرنگاران
مسئله را خواست در اعتراض به استفاده ابراری خبرگزاری‌های
غربی از آنها، اعتراض و از همکاری با این خبرگزاری
خودداری کنند. وی همچنین در این بینانیه از مردم
غزه درخواست کرد با استفاده از امکانات موجود با
همه مراکز خبری تماس بگیرند و واقعیت‌ها را به طور
منصفانه منعکس کنند.

نوام چامسکی دو کتاب «درباره فلسطین» و «غزه در بحران» را نیز به رشته تحریر درآورده است. او در کتاب «درباره فلسطین» چنین می‌نویسد: در جهان به علت برتری و سلطه رسانه‌های غربی و به خصوص نقش صهیونیسم و تسلطش بر رسانه‌های جهان، تمویل و ازگوئه‌ای از اتفاقات فلسطین بازتاب داده شده است. حتی عده‌ای تحت تأثیر همین اتفاق‌ها می‌گویند: فلسطینی‌ها حق‌شان بوده که این بلاه سرشان بیاید. از سوی دیگر، تحت تأثیر اخبار همین رسانه‌ها، همه اسرائیل را به عنوان رژیمی می‌شناسند که یک ارتش قوی دارد و بسیار صلح‌طلب و صلح‌دوست است و ارتشی پاییند به اصول دارد. چامسکی برخلاف این تصویر و این روند، تاریخ فلسطین را مانع با واقعیت‌های تاریخی بررسی کرده و می‌پرسد که آیا اسرائیل، متمند است که در هر هفت‌هه، چند کودک فلسطینی را می‌کشد؟ یا اینکه غزه را به یک جای محصور تبدیل کرده است و حتی مایحتاج اولیه زندگی